

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในรัชสมัยที่ผ่านมานี้ สถานการณ์หลายอย่างในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่าง
ฉับพลันและรุนแรง การเปลี่ยนแปลงมีทั้งเปลี่ยนแปลงไปในทางดีซึ่งทำให้ประเทศชาติ
เจริญก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงไปในทางไม่ดี ทำให้กระทบกระเทือนถึงสวัสดิภาพ ความ
มั่นคง และวิถีทางการเมืองทั้งภายในและระหว่างประเทศอย่างมาก สังคมไทยทุกวันนี้ยัง
เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวายอยู่มาก เต็มไปด้วยปัญหานานาประการ จะฟังข่าวจากวิทยุ
หรืออ่านจากหนังสือพิมพ์ ก็จะปรากฏความขัดแย้ง การลักขโมย ปล้นสดมภ์ การตัดของ
ของเบา การลอดวงหลอกต้ม การเดินขบวนคัดค้าน การรบราฆ่าฟันกันอยู่ตลอดเวลา
อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ จนนับได้ว่า เป็นประเทศที่มีความเจริญ
มากประเทศหนึ่งในย่านเอเชีย เช่น ในเมืองใหญ่ ๆ มีการสร้างอาคารบ้านเรือนสวยงาม
และทันสมัยทั้งของเอกชนและของรัฐบาล มีการสร้างถนนหนทางติดต่อกันได้ทุกจังหวัด ทำ
ให้การคมนาคมภายในประเทศสะดวก รวดเร็ว ในด้านอาชีพ ประชากรได้หันมาประกอบ
อาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น จะเห็นว่ามี การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และขนาด
ย่อมขึ้นมากมาย เกี่ยวกับเกษตรกรรมก็ได้รับความช่วยเหลือจากทางรัฐบาลทั้งในด้านวิชาการ
และเงินทุนมากขึ้น เกี่ยวกับการศึกษา ก็ได้พัฒนาไป เป็นอันมาก ทั้งการศึกษามกบังคับและ
ระดับสูง คือเปิดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นอีกหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยศรีปทุม เป็นต้น รอยละของประชากร

ที่รู้หนังสือเพิ่มจาก 70.8 เมื่อปี 2503² เป็นร้อยละ 82.3 เมื่อปี 2513³

มีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอพร้อมกับการพัฒนาประเทศ สิ่งนั้นก็คือนิติอาชญากรรม อาชญากรรมไม่ใช่จะเกิดขึ้นเฉพาะสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น แต่จะเกิดอยู่ประจำในทุกสังคม โดยไม่คำนึงถึงว่าการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจะมีประสิทธิภาพสูงสักเพียงใดก็ตาม และอาจเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดบุคคล เวลา สถานที่ ภูมิประเทศ หรือเหตุการณ์ การที่เป็นดังนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมชนิดหนึ่ง⁴ ซึ่งแสดงถึงความไม่สมบูรณ์ (Imperfection) และความบกพร่อง (Deficiencies) ของระเบียบสังคมด้วย⁵ ถึงแม้ว่าบางครั้งผู้ประกอบอาชญากรรมจะได้อำนาจโทษสถานหนักถึงขั้นประหารชีวิตก็ตาม แต่ก็มีผู้ประกอบอาชญากรรมอยู่เสมอ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ไม่ว่าจะ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนาก็ตาม อาชญากรรมมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ เช่นประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อประชากร 100,000 คน ปี ค.ศ. 1969 เมื่อเทียบกับปี 1960 แล้วเพิ่มขึ้นถึง 120 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ประชากรเพิ่มขึ้น 13 เปอร์เซ็นต์⁶

²สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี "ประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไป จำแนกตามการอ่านออกเขียนได้," สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2503.

³สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี "ประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไป จำแนกตามการอ่านออกเขียนได้," สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2513.

⁴Edwin H. Sutherland and Donald R. Cressey, Principles of Criminology, 6th ed., (Chicago, Lippincott Company, 1960, p.3.

⁵ชาย เสวีกุล, พ.ศ.อ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, (โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พระนคร, 2513), หน้า 2.

⁶Federal Bureau of Investigation, Uniform Crime Reports for the United States, 1972(Washington:Government Printing Office), p. 1.

ที่เป็นเช่นนั้นก็มีปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มีผลโน้มน้าวให้เกิดการประกอบอาชีพกรรม เช่น ปัจจัยในทางชีววิทยา ทางร่างกาย ทางจิตวิทยา ทางครอบครัว ทางวัฒนธรรม ปัจจัยเกี่ยวกับความยากจนและชุมชนชน เป็นต้น⁷

ปัจจุบันนิยมเป็นที่ทราบกันอยู่ชัดเจนแล้วว่า อาชญากรรมเป็นปัญหาร้ายแรงที่มีความสำคัญที่สุดต่อสังคมมนุษย์ ไม่ว่าจะพิจารณาในกรณีใด ๆ ก็ตาม เพราะอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งย่อมทำลายชีวิต ทรัพย์สิน และความสงบสุขของประชาชนทุกครั้งไป⁸ ทั้งนี้เพราะสภาพของอาชญากรรมได้เปลี่ยนแปลงแตกต่างออกไปจากสมัยก่อน ๆ มาก เช่น มีการวางแผนเตรียมการต่าง ๆ ก่อนที่จะประกอบอาชญากรรม ประกอบอาชญากรรมด้วยความพลิกแพลงและมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ซับซ้อน และทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้การกระทำความผิดได้มีประสิทธิภาพที่โดยรวดเร็ว เมื่อกระทำความผิดแล้วจะได้รับหลบหนีเจ้าหน้าที่ไปโดยฉับพลัน ดังนั้นการประกอบอาชญากรรมมักจะมี ความรุนแรง และโหดร้ายทารุณ ตัวอย่าง เช่น การฆาตกรรมแล้วจับมัจฉคีใส่กระสอบนำไปดองน้ำเพื่อปกปิดความผิด การฆาตกรรมโดยการส่งกลองของขลุ่ยบรรจุกุกระ เปิดเวลา การปล้นทรัพย์รถยนต์บรรทุกเงินของธนาคารโดยมีการวางแผนปล้นไว้ล่วงหน้า นักเรียนนอกการวิชาวทยกพวกทำร้ายซึ่งกันและกัน การลักทรัพย์ การปิดตลาดแล้วทำการปล้นร้านค้าในคราวเดียวกันหลาย ๆ ร้าน การลักลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ และฝ่ายปกครอง เป็นต้น

ทุกประเทศต่างก็ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรม แต่ก็ยังไม่มีประเทศใดในโลกที่จะแก้ปัญหานี้ได้สำเร็จ ประเทศต่าง ๆ หลายประเทศได้จัดให้มีการประชุม เรื่อง การป้องกัน

⁷ชาย เสวีกุล, พ.ศ. ๒. เรื่องเดียวกัน, หน้า 57.

⁸กองวิจัยวางแผน, กรมตำรวจ "สภาพและสาเหตุของอาชญากรรม" เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 22 - 26 ธันวาคม, 2512 (ไทยนิตรการพิมพ์, พระนคร, 2512), หน้า 3.

อาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดขึ้นทุก 5 ปี⁹ สหประชาชาติก็ได้จัดให้มีการประชุม
เรื่องนี้เช่นกัน และได้จัดให้มีการประชุมมาแล้ว 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่กรุงสต็อกโฮล์ม
ประเทศสวีเดน ระหว่างวันที่ 9 ถึง 18 สิงหาคม 2508¹⁰ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะริเริ่มแนะ
นำแนวทางและประสานงานเกี่ยวกับการวางหลักการเรื่องนโยบายควบคุมอาชญากรรมใน
ระดับโลก และวางแผนทำงาน เพื่อให้แต่ละประเทศได้ปรับปรุงนโยบายและการปฏิบัติงานให้
เข้าแนวของสหประชาชาติด้วย นับว่ามีประโยชน์อย่างมากทีเดียว

ยังมีคนอีกเป็นจำนวนมากที่ยัง เข้าใจหรือเกิดความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรม
ที่เกิดขึ้นทุก ๆ วัน หรือเกี่ยวกับอาชญากรรมที่กระทำทุจริตผิดกฎหมาย หรือเกี่ยวกับสาเหตุของ
อาชญากรรม สิ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจหรือความเชื่อที่ผิด ๆ นี้มีอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น
จากตำราที่ล้าสมัยบ้าง หรือจากที่พูดเล่ากันต่อ ๆ มา หรือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
หรือบทวิจารณ์ที่เขียนโดยผู้ที่มีโอกาสในทางนี้ หรือโดยการคิดเอาเองบ้าง ซึ่งที่แท้จริงแล้ว
เราจะต้องศึกษาจากสิ่งที่ได้เห็นจากความจริงที่เกิดขึ้น และจำต้องพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องกันอย่างกว้างขวาง และรอบคอบทุกแง่มุม สถิติอาชญากรรมเป็นสิ่งที่
ช่วยให้เราสามารถที่จะเห็นและทราบถึงสภาวะของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และสามารถที่จะ
นำมาศึกษาว่าอาชญากรรมประเภทใดเกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร มีจำนวนเท่าใด เพิ่มขึ้นหรือ
ลดลงอย่างไร มีบุคคลประเภทใดบ้างที่ประกอบอาชญากรรม การที่อาชญากรรมเพิ่มขึ้น
หรือลดลงนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวในความสัมพันธ์ในชั้นเศรษฐกิจ
และในชั้นอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ควบคู่ความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่าการศึกษาเรื่องนี้ควรจะ
เป็นประโยชน์ต่อกรมตำรวจ และผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้อย่างมาก จะแสดงให้เห็นว่า

⁹สง่า ลีนะสมิต "งานศาลในกระบวนการยุติธรรม" เอกสารประกอบการ
สัมมนาเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, 15-19 กันยายน 2512, (โรงพิมพ์
มหาดไทย, พระนคร 2512), หน้า 26.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

การป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายของกรมตำรวจได้ผลหรือไม่เพียงใด นอกจากนี้การศึกษาสถิติอาชญากรรมยังจะช่วยในการวางแผนและนโยบายในการป้องกันปราบปราม และช่วยให้เราได้เข้าใจถึง เหตุผลและแบบฉบับของอาชญากรรมได้ก็พอควรอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2506 ถึง พ.ศ. 2515 เพื่อที่จะหา

1. จำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อประชากร 100,000 คน เพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไรบ้าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 - ก. คดีอาญาทั่วไป 43 ประเภท
 - ข. คดีอุกฉกรรจ์
2. จำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อประชากร 100,000 คน ในปี พ.ศ. 2513 ซึ่งเป็นปีที่ใช้ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 ปกครองประเทศ กับในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นปีที่ใช้ประกาศคณะปฏิวัติเป็นกฎหมายปกครองประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ เพียงใด
3. จำนวนผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และหมวดอาชีพ ผู้ที่มีระดับการศึกษาใหม่ หมวดอายุเท่าใด และประกอบอาชีพอะไรมีมากที่สุดและลดลงไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. จำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อประชากร 100,000 คน ทั้งคดีอาญาทั่วไป และคดีอุกฉกรรจ์ น่าจะเพิ่มขึ้นในปีปัจจุบันมากกว่าปีถัดไปในอดีต ทั้งนี้เพราะสถานการณ์หลายอย่าง ทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป มาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ประชากรส่วนใหญ่ยังมีการศึกษาระดับต่ำ ประกอบกับจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงทำให้การประกอบอาชีพผิดเคือง ชาวชนบทได้อพยพเข้ามาในเมืองมากขึ้น ทำให้เกิดแหล่ง เสื่อมโทรมและเกิดปัญหาว่างงาน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมของสังคมมีสิ่งยั่วยุ ชักจูงให้เกิดกิเลส ตัณหาด้วยความหลงผิด¹¹

ต่างประเทศหลายประเทศมีแนวโน้มของอาชญากรรมเพิ่มขึ้นมาก เช่น สหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ.1967 ถึง ค.ศ.1972 จำนวนอาชญากรรมต่อประชากร 100,000 คน เกิดเพิ่มขึ้นดังนี้ คดีอาญาทั่วไป 47 % ลักทรัพย์ 76 % ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 45 % ฆาตกรรม 46 %¹² ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วทางอุตสาหกรรมและมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว เกิดและบุคคลวัยรุ่นต้องการเสรีภาพและความเสมอภาคอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้มุ่งแสวงหาความสุขจากสินค้าและบริการบำรุงความสุขที่หุ่่มเพื่อขโมย ไม่เลือกว่าจะหาความสุขดังกล่าวจากสินค้าโดยวิธีการอันชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทำให้อาชญากรรมเพิ่มขึ้นเช่นกัน¹³

¹¹ ประเสริฐ รุจิรวงศ์, พล.ต.อ., "คำปราศรัยในวันตำรวจ วันที่ 13 ตุลาคม 14", นิตยสารพระเพลิงอาชญากรรม, ปีที่ 7 ฉบับที่ 74, (พระนคร : โรงพิมพ์มิตรเจริญ การพิมพ์, 2515), หน้า 2.

¹² Federal Bureau of Investigation, Uniform Crime Reports for the United States, 1972 (Washington:Government Printing Office), pp.1-15.

¹³ สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ "งานศาลในกระบวนการยุติธรรม" เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, (พระนคร:โรงพิมพ์มหาดไทย, 2512) ฐ หน้า 33.

2. จำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อประชากร 100,000 คน ในปี พ.ศ. 2513 ซึ่งเป็นปีที่ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญปกครองราชอาณาจักร น่าจะแตกต่างจากปี พ.ศ. 2515 อันเป็นปีที่ไขประกาศของคณะปฏิวัติเป็นกฎหมายปกครองประเทศ จะว่าลักษณะการปกครองอย่างไหนทำให้เกิดอาชญากรรมมากกว่ากันนั้น ยังโต้เถียง เป็นสองเรื่องอยู่ ยังไม่มีข้อยุติว่าอย่างไหนได้ผลดีกว่ากัน

เมื่อคณะปฏิวัติสิ้นสภาพ มาตรา 17 ยกเลิก รัฐบาลใช้ระบบสภาตามปกติ โจทย์ร้ายจึงอีกเพิ่มขึ้น ประกอบด้วยการครองชีพผิดเคือง สิ่งยั่วเยาภิเลสมีเกลื่อนกรง เยาวชนขาดการชักนำและยึดเหนี่ยวที่ตนตั้งแต่นั้นครมครวั เลขที่เคียว ข้าราชการกฎหมายที่ใช้กับอาชญากรทั้งหลายยัง เก่าคร่ำคร่าไม่เหมาะสมกับยุคสมัย โจทย์ร้ายจึงอีกเพิ่มหนัก ส่วนที่ดำเนินไปสำหรับกฎหมายคือกฎหมายเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กกับเยาวชนไม่หวั่นเกรงจากสถิติของกรมตำรวจปรากฏว่าทุกวันนี้ ล้วนแต่เป็นอาชญากรวัยหนุ่ม เพราะเมื่อถูกจับแล้วแทนที่จะเข้าคุกกับส่งกักกันที่สถานพินิจ ซึ่งหลบหนีออกมาได้ง่าย ถึงจะจับเข้าไปที่หนีออกมาได้อีก

นอกจากนี้จำเลยยังมีโอกาสต่อสู้คดีได้เต็มที่ คือมีโอกาสหาทนายแก้ต่าง มีโอกาสอุทธรณ์ฎีกา บางคดีบรรดาโจรผู้ร้ายผิดถึงอุกฉกรรจ์หันตโทษ พอว่าโดยรับสารภาพตลอดคดีโทษให้ถึงหนึ่งอย่างนี้เบ้มทน ทำให้โจรผู้ร้ายซึ่งไม่หวั่นเกรงต่อคุกตะรางอยู่แล้วทำผิดถูกจับก็รับสารภาพเพื่อขอความปรานีต่อศาล พ้นโทษก็ก่ออาชญากรรมใหม่

การปฏิวัติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 นี้ หัวหน้าคณะปฏิวัติได้ประกาศใช้มาตราเฉียบขาด จัดการรายร้ายทั้งหลายที่ประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนถึงขั้นประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า และแกกฎหมายอาญาต่าง ๆ เพิ่มบทลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับโทษฉกรรจ์สยของขวัญประชาชนตั้งแต่ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต จำคุก 50 ปีลงมา¹⁴ จำเลยไม่มีโอกาสต่อสู้คดีได้เต็มที่ คือคดีต่าง ๆ ห้ามอุทธรณ์และฎีกา

¹⁴ เทอคุไทย ไชขาว (นามแฝง), "อาชญากรรม", นิตยสารอาชญากรรม ปีที่ 7 ฉบับที่ 74, (พระนคร : โรงพิมพ์มิตรเจริญพาณิชย์, 2515), หน้า 2.

มาตรการที่เข้มงวดและรุนแรงของกฎหมายที่เข้มงวดน่าจะทำให้จำนวนอาชญากรรมลดลง
ด้วย ความคิดเห็นทางด้านการสังคมศาสตร์ เฉพาะอย่างยิ่งนักจิตวิทยาการศึกษาที่รู้สึก
ปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งล่อระบบการปกครอง ถ้าการปกครองใช้กับวิธี
เข้มงวดแบบเผด็จการ ประชาชนก็จะมีลักษณะ เข้มโหดตามกาย จึงน่าจะทำให้เกิดอาชญา
กรรมมากขึ้นกว่าสังคมที่ปกครองด้วยความเมตตากรุณา ให้ประชาชนมีเสรีภาพในการทำมา
หาเลี้ยงชีพ

ฉะนั้นผู้วิจัยจึงไม่แน่ใจว่าการปกครองแบบไหนจะทำให้อาชญากรรมลดลง จึงตั้ง
สมมุติฐานว่าแตกต่างกันไป

3. จำนวนผู้ต้องขังน่าจะมีมากที่สุดที่หมวดอายุ 20 ถึง 30 ปี และการประกอบ
อาชญากรรมน่าจะขึ้นอยู่กับหรือมีความสัมพันธ์กับหมวดอายุด้วย

วัย 20 ถึง 30 ปี เป็นวัยฉกรรจ์ มีอารมณ์รุนแรงเป็นพิเศษ นอกจากนี้ความแข็งแรง
ของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการกระทำผิดและหลบหนีได้รวดเร็วอีกด้วย สถิติแนวโน้ม
อายุของผู้ต้องขังนี้ในต่างประเทศ อาทิเช่น ประเทศแถบภาคพื้นยุโรป สหรัฐอเมริกา หรือ
ออสเตรเลีย โดยทั่วไปผู้กระทำผิดอายุ 25 ถึง 35 ปี มีจำนวนสูงที่สุด¹⁵

4. การประกอบอาชญากรรมน่าจะขึ้นอยู่กับหมวดอาชีพอาชญากร เพราะอาชีพบาง
อย่างจะเป็นเครื่องชี้ถึงสภาพและฐานะทางสังคมของผู้นั้นได้ เช่น บอกรถึงระดับการศึกษา
ฐานะทางการเงิน เช่น อาชีพกรรมกร และเกษตรกร มักมีการศึกษาต่ำ เพราะการศึกษาไม่
ค่อยมีความจำเป็นนักในการประกอบอาชีพเช่นนั้น และส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ดังนั้นพวกนี้
น่าจะประกอบอาชญากรรมมากกว่าพวกที่ประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาความรู้สูง เช่น ข้าราชการ
หรือผู้จัดการบริษัท การศึกษาต่ำอาจทำให้ขาดความยับยั้งคิด หรือทำความผิดเพราะไม่รู้
กฎหมายก็ได้ และกระทำผิดโดยไม่ค่อยคิดกลัวเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง ถึงแม้จะติดคุกเมื่อ
พ้นโทษก็กลับออกมาประกอบอาชีพเดิมได้อีก ซึ่งไม่เหมือนข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล

5. การประกอบอาชญากรรมน่าจะขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา เพราะการศึกษาเป็น

¹⁵ราชทัณฑ์, กรม. "อายุผู้ต้องขังประเภทเกิดชาย" รายงานประจำปี 2513,
(พระนคร : โรงพิมพ์มหาดไทย, 2514).

สิ่งหนึ่งที่ทำให้คนฉลาดขึ้น มีความคิดความยับยั้งใจได้มากขึ้น มีเหตุผลดีขึ้น ผู้ที่มีการศึกษาสูง ย่อมเป็นที่ยอมรับของสังคมทุกชั้น เช่น สำเร็จแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ช่างเทคนิค ต่าง ๆ ผู้ที่มีความรู้สูงย่อมมีโอกาสหางานทำได้ง่าย และมีรายได้สูงกว่ามีเกียรติยศชื่อเสียง ในวงสังคม การจะกระทำผิดก็ย่อมจะต้องนึกถึงเกียรติยศชื่อเสียง และอนาคตของตนเอง การไปการศึกษาทำให้เป็นผู้ที่ชาวสังคมยอมรับในการดำเนินชีวิต มักจะประกอบอาชีพการงานหรือ ถูกชักจูงไปในทางชั่วได้ง่าย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ศึกษา จักรกระทำกับข้อมูลของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 ถึงปี พ.ศ. 2515 ดังต่อไปนี้

1.1 สถิติคดีอาญาทั่วไป (43 ประเภท) ได้แก่:

1. ความผิดขององค์พระมหากษัตริย์	13. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร
2. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ	14. ความผิดเกี่ยวกับการค้า
3. ความผิดต่อความสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ	15. ความผิดเกี่ยวกับเพศ
4. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	16. ความผิดต่อชีวิต
5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	17. ความผิดต่อร่างกาย
6. ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	18. ความผิดฐานทำให้แท้งลูก
7. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	19. ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วย หรือคนชรา
8. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	20. ความผิดต่อเสรีภาพ
9. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	21. ความผิดฐานเปิดเผยความลับ
10. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	22. ความผิดฐานหมิ่นประมาท
11. ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	23. ความผิดฐานลักทรัพย์
12. ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแผ่นดินและตัว	

24. ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์	34. ความผิดฐานลหุโทษ
25. ความผิดฐานกรรโชก	35. ความผิดต่อ พ.ร.บ.อาวุธปืน
26. ความผิดฐานรีดเอาทรัพย์	36. ความผิดต่อ พ.ร.บ.สุรา
27. ความผิดฐานชิงทรัพย์	37. ความผิดต่อ พ.ร.บ.การพนัน
28. ความผิดฐานปล้นทรัพย์	38. ความผิดต่อ พ.ร.บ.ฉ้อโกง
29. ความผิดฐานฉ้อโกง	39. พ.ร.บ.ปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้า
30. ความผิดฐานยักยอก	วัตถุอันลามก
31. ความผิดฐานรับของโจร	40. พ.ร.บ.ว่าด้วยการค้าหนังสือและเด็กหนังสือ
32. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์	41. พ.ร.บ.ควบคุมเด็กและนักเรียน
33. ความผิดฐานบุกรุก	42. พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ
	43. ความผิดอื่น ๆ

1.2 สถิติคดีออกฉกรรจ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น :

1. คดีฆ่าคนตาย	3. ชิงทรัพย์
2. ปล้นทรัพย์	4. วางเพลิง

1.3 จำนวนผู้ต้องขังแยกตามหมวดอายุ ดังนี้

1. ต่ำกว่า 20 ปี	6. 40 ถึง 44 ปี
2. 20 ถึง 24 ปี	7. 45 ถึง 49 ปี
3. 25 ถึง 29 ปี	8. 50 ถึง 54 ปี
4. 30 ถึง 34 ปี	9. 55 ถึง 59 ปี
5. 35 ถึง 39 ปี	10. 60 และกว่า 60 ปีขึ้นไป

และจำนวนประชากรแต่ละหมวดอายุเช่นเดียวกัน

1.4 จำนวนผู้ต้องขังแยกตามหมวดอาชีพที่เคยประกอบครั้งสุดท้ายก่อนถูก ต้องโทษ ดังนี้ :

1. ผู้ใช้วิชาชีพและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร งานจัดการและราชการ

3. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า
4. ผู้ทำงานกลีกรรม เลี้ยงสัตว์ ทำงานป่าไม้ ชาวประมง นักล่าและนักดักจับสัตว์
5. ช่างหรือผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต
6. กรรมกร คนงาน และกลี

1.5 จำนวนผู้ทองซัง แยกตามระดับการศึกษา ดังนี้ :

1. ไม่รู้หนังสือเลย	4. สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น	5. สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษา
3. สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	6. สำเร็จระดับสูงกว่าเตรียมอุดมศึกษา

1.6 จำนวนประชากรของแต่ละปีและจำนวนนักเรียน นักศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา :

2. คำนวณหาค่าครรณียเพื่อมองซัง

- 2.1 การเปลี่ยนแปลงหรือแนวโน้มของอาชฎากรรมในช่วง 10 ปีนี้
- 2.2 ความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนดังกล่าวของพ.ศ. 2513 กับ พ.ศ. 2515
- 2.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคู่ของ ประเทศความผิด

ขอทดลองเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยถึอวารอยละของการรู้หนังสือ (Percent of Literacy) ของประชากรระหว่าง พ.ศ. 2503 ถึง พ.ศ. 2513 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นเส้นตรง เพราะสถิติการรู้หนังสือจะมีเฉพาะปีที่ทำสำมะโนประชากร คือปี 2503 และปี 2513 ดังนั้นสถิติการรู้หนังสือและไม่รู้หนังสือของแต่ละปีในช่วงนี้จึงสามารถหาได้ตามข้อทดลองนี้ โดยวิธีคำนวณตามสัดส่วนของแนวโน้มเส้นตรง

2. ผู้วิจัยทดลองใช้จำนวนนักเรียน นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในแต่ละระดับการศึกษาของแต่ละปี แทนจำนวนประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับนั้น ๆ ในปีเดียวกัน

3. คติที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2513 และ 2515 เป็นตัวอย่างของคติที่เกิดขึ้นระหว่างสถานการณที่ชกฏอัยการศึกษา และสภานิติบัญญัติ

2. ผู้วิจัยตกลงใช้จำนวนนักเรียน นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในแต่ละระดับการศึกษาของแต่ละปี แทนจำนวนประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับนั้น ๆ ในปีเดียวกัน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. การสถิติของเรา ยังไม่สมบูรณ์และแน่นอนพอคือ

ก. เพราะหน่วยต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน่วยขั้นต้นในการรวบรวมตัวเลขต่าง ๆ นั้นขาดความเข้าใจในการเก็บรวบรวม และไม่เห็นความสำคัญถึงประโยชน์อันจะได้จากสถิติเหล่านั้น

ข. หน่วยขั้นต้น มิได้ส่งตัวเลขมาให้หน่วยที่มีหน้าที่รวบรวม หรือส่งตัวเลขที่ไม่ตรงต่อความจริง ซึ่งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยขั้นต้นมิได้มีระบบในการเก็บรวบรวมตัวเลขไว้เต็ม เมื่อถูกสั่งให้ส่งก็ส่งเท่าที่จะทำได้

ค. ยังขาดผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการสถิติที่จะรวบรวม และแยกประเภทเพื่อการวิจัยได้ถูกต้อง

2. สำหรับสถิติอาชญากรรมของกรมตำรวจนั้น กรมตำรวจทำให้แต่เพียงสถิติอาชญากรรมที่ตำรวจทราบเท่านั้น ซึ่งหมายความว่า เป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยตำรวจไปพบเขาเอง หรือมีผู้มาแจ้ง เท่านั้น ยังมีอาชญากรรมอีกเป็นจำนวนมากที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีผู้มาแจ้ง หรือตำรวจไม่พบการกระทำผิด เช่น บอยคอตที่คนถูกดักทรัพย์ไปแต่เห็นว่าทรัพย์ที่ถูกขโมยไปนั้นมีค่าไม่มากนักก็อาจไม่สนใจจะนำความมาแจ้งต่อตำรวจ หรือในกรณีที่ฆาตกรรม ฆาตกรได้นำศพที่ตนฆ่าไปฝังหรือทำลายเสียด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม และไม่มีผู้ใครเห็น ตำรวจก็อาจไม่ทราบเรื่อง และสถิติในเรื่องนั้นก็ไม่มี ดังนั้นเป็นต้น นอกจากนั้นยังมีคดีที่เกิดขึ้นแล้วทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายเจ้าทุกข์หรือผู้เสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด ตกกลงยินยอมกันเอง เรื่องก็ไม่มาถึงตำรวจ หรือเรื่องมาถึงตำรวจแล้วตกลงกันโดยไม่ต้องดำเนินคดีก็ยังมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก

3. ส่วนแนวคิดบางคดีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องนั้น มิได้หมายความว่าผู้ที่เป็นผู้ต้องหา นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่หากหมายความว่าเพียงว่าหลักฐานในการกระทำผิดเท่าที่ปรากฏในส่วน

การสอบสวนยังไม่เพียงพอที่จะฟ้องได้เท่านั้น

4. การที่ศาลตัดสินยกฟ้อง ปล่อยตัวจำเลยไปนั้น มิได้หมายความว่า จำเลยมิได้กระทำผิดเสมอไป หากแต่ศาลเห็นว่ากรณีนี้มีข้อสงสัยอยู่ ไม่แน่ใจว่าจำเลยกระทำผิดจริง ศาลก็จะพิพากษาปล่อยจำเลย ทั้งนี้ก็เพราะในทางกฎหมายนั้นมีหลักที่เชื่อต่อกันอยู่ว่า ปล่อยคนผิดสิบคนยังดีกว่าลงโทษผู้บริสุทธิ์เพียงคนเดียว นอกจากนี้ในการพิจารณาคดีในศาลยังมีกฎเกณฑ์ กระบวนการวิธีพิจารณา ซึ่งถ้าทางฝ่ายโจทก์ปฏิบัติผิดพลาดในเรื่อง เช่นนี้ ศาลก็อาจยกฟ้องจำเลยเสียได้ โดยไม่ต้องพิจารณาว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ อนึ่งหากจำเลยมีทุนทรัพย์ที่สามารถและเชี่ยวชาญมาก ๆ ก็อาจใช้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตนในการพิจารณาให้เป็นประโยชน์แก่จำเลย จนศาลเกิดความสงสัยว่าจำเลยอาจไม่ได้กระทำความผิดและยกฟ้องปล่อยตัวไปก็ได้

5. แผลง ขณูด เป็นแหงงทศษษษษ สดษษษ เลขเหล่านนี้เก็บรวบรวมขึ้นด้วยความมุ่งหมายขึ้นไม่ได้เก็บรวบรวมขึ้นเพื่อการวิจัยเรื่องนี้โดยตรง ขณูดหลายเรื่องจึงเขียนไปตามที่ผู้วิจัยต้องการวิธี ปรับข้อมูลที่มีอยู่ให้เข้ากับ ความมุ่งหมายของเรื่องนี้

ฉะนั้น เมื่อเราศึกษาเกี่ยวกับสถิติอาชญากรรม จำเป็นต้อง ระลึกอยู่ว่าสถิติอาชญากรรมนี้ยังมีความไม่สมบูรณ์และคลาดเคลื่อนอยู่บ้างถึง กล่าวมาแล้ว

คำจำกัดความของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความหมายของคำบางคำไว้ดังต่อไปนี้

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดที่กฎหมายในขณะนั้นมีบัญญัติห้ามไว้ หรือการละเว้นสิ่งที่กฎหมายในขณะนั้นมีบัญญัติให้ทำ และการกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยเจตนาในลักษณะที่จงใจ หรือคาดหมายผลแห่งการกระทำนั้นได้แก่ ประมาดก็ดี

การกระทำผิด บุคคลจะรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อ

1. กระทำโดยเจตนา หรือ

2. กระทำโดยไม่มีเจตนา แต่ต้องเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัด

ให้รับผิดชอบกระทำโดยไม่มีเจตนา หรือ

3. กระทำโดยประมาท แต่ต้อง เป็นกรณีที่ถูกหมายจับโดยผู้ต้องหา
ได้กระทำโดยประมาท

ผู้ต้องขัง หมายความว่า รวมตลอดถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝากขัง
นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษา
ถึงที่สุด

คนต้องขัง หมายถึง หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขัง ใดแก่ผู้ต้องขังที่
อยู่ในระหว่างอุทธรณ์ ฎีกา ระหว่างพิจารณาและระหว่างสอบสวน

คนฝากขัง หมายถึง บุคคลที่ฝากให้ควบคุมไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญาหรือกฎหมายอื่นโดยไม่มีกฎหมายอาญา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 มีบทบัญญัติทั่วไปดังนี้

1. ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้
2. ประเทศไทยมีการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็น

ประมุข

3. อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุข
ทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ปฏิวัติ หมายถึง การปฏิวัติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลง
ในเรื่องสำคัญอย่างรวดเร็ว และอย่างพลิกหน้ามือเป็นหลังมือ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
อาชญากรรมดังนี้

1. ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 ล้มเลิกลง
พร้อมด้วยวุฒิสมาชิกและสภานิติบัญญัติ
2. หัวหน้าคณะปฏิวัติมีอำนาจใช้มาตรา 17 ซึ่งให้อำนาจเป็นล้นพ้นเหนือ
ฟ้าเหนือดิน จะลงโทษใคร สถานใดก็ได้
3. ให้ศาลทหารพิจารณาคดีต่าง ๆ ให้เด็ดขาดและรวดเร็ว โดยห้าม
อุทธรณ์ ห้ามฎีกา

4. เพิ่มโทษคดีอาญาบางคดีให้หนักยิ่งขึ้น เช่น คดีฆ่าคนตาย ปล้นทรัพย์
ข่มขืน เป็นต้น มีโทษสูงสุดถึงประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก 50 ปี ลงมา

อาชีพ อาชีพของผู้ต้องขัง หมายถึงงานอันเป็นอาชีพที่ผู้ต้องขังทำอยู่เป็นครั้ง
สุดท้ายก่อนถูกจับมาลงโทษ อาชีพของประชากร หมายถึง งานอันเป็นอาชีพที่ผู้ต้องขังทำอยู่หรือ
เคยทำมาก่อนภายในรอบ 1 ปี ก่อนวันสำมะโน แบ่งออกเป็นหมวดได้ดังนี้

1. ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาปนิก
และวิศวกร นักสำรวจ ช่างเขียน สัตวแพทย์ อายุรแพทย์ และศัลยแพทย์ บุรุษพยาบาล
พนักงานการแพทย์อื่น ๆ และแพทย์แผนโบราณ อาจารย์ ครู และผู้ปฏิบัติงานบริหารโรงเรียน
นักกฎหมาย ผู้พิพากษา และผู้ที่ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย ภูมิภาค จิตกร ช่างศิลป์อื่น ๆ
นักแสดง นักดนตรี นักบัลเล็ท

2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร งานจัดการและข้าราชการที่มีไ้กระบุไว้ที่อื่น ได้แก่
เจ้าหน้าที่บริหาร และปฏิบัติการของรัฐบาล และข้าราชการที่มีไ้กระบุไว้ที่อื่น เจ้าหน้าที่
บริหาร และปฏิบัติการของรัฐวิสาหกิจ และวิสาหกิจเอกชน

3. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า ได้แก่ผู้จัดการ เจ้าของผู้ดำเนินการ และ
ผู้ควบคุมการค้าส่ง ผู้จัดการ เจ้าของผู้ดำเนินการค้าขายย่อย ตัวแทนขายผลิตภัณฑ์
นายหน้าขายหลักทรัพย์ กรมธรรม์ ประกันภัยอสังหาริมทรัพย์ บริหารธุรกิจ และขายทอด
ตลาด พนักงานขายและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ขายเร และผู้ขายหนังสือพิมพ์

4. ผู้ทำงานกสิกรรม เลี้ยงสัตว์ ทำงานป่าไม้ ชาวประมง นักล่าและดัก
จับสัตว์ ได้แก่ เกษตรกรและผู้จัดการฟาร์ม คนงานในฟาร์ม เกษตรกรและผู้จัดการฟาร์ม
เลี้ยงสัตว์ ไคนม และสัตว์ปีก คนงานในฟาร์ม เลี้ยงสัตว์ ไคนม และสัตว์ปีก ชาวประมง
นักล่าและดักจับสัตว์ คนงานป่าไม้ และคนงานที่เกี่ยวข้อง คนงานเหมืองแร่

5. ช่างหรือผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต ได้แก่ช่างปั้น ช่างทอ ช่าง
ย้อมสี ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างตัดเย็บรองเท้า ช่างโลหะ ช่างซ่อมนาฬิกา ช่างเพชรพลอย
ช่างทองแดงและโลหะมีค่าอื่น ๆ ช่างเหล็ก ช่างไฟฟ้า ช่างไม้ ช่างอิฐปูน ช่างจักสาน

6. กรรมกร คนงาน และกุลี

001720

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย พ.ศ. 2506 ถึง พ.ศ. 2515 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหลายแห่งด้วยกัน เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงลักษณะ แนวโน้มของอาชญากรรม พร้อมทั้งลักษณะทางสังคมบางอย่างของอาชญากร เช่น อายุ อาชีพ และระดับการศึกษาอีกด้วย ถึงแม้ข้อมูลที่รวบรวมมาได้จะไม่สมบูรณ์อย่างใดก็ตาม แต่ข้อมูลที่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของอาชญากรรมได้พอสมควร จริยวิทยาการศึกษาดังกล่าวอย่างเดียวไม่ได้เป็นสิ่งที่ช่วยในการแก้ปัญหาอาชญากรรมได้ทั้งหมด แต่ก็นับว่าสถิติอาชญากรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบกันกับสิ่งสำคัญอื่น ๆ อีกหลายด้าน จึงจะทำให้เราเข้าใจถึงสาเหตุ และสภาพของอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาอาชญากรรมได้อย่างถูกต้องตรงตามเป้าหมาย.